

РЕШЕНИЕ

№ 8046

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2484** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Р. Р. Г., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] срещу бездействие на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР и директора на СДВР по задължения, произтичащи пряко от нормативен акт. Твърди, че с протокол № 5 от 07.02.2023 г. , утвърден от зам. кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“, е съгласувана въведена забрана за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица], на която живее жалбоподателя, в участъка между [улица]и [улица]. Твърди, че въпреки забраната, МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона безконтролно минават по улицата, за да се осъществява строеж в УПИ IV-1367.1368, кв. 45, м. „Б.“, р-н „В.“, адм. адр. [улица]. Твърди, че това незаконно преминаване на МПС довело до повреда на уличната инфраструктура и до изключително неудобство за живущите в района. Твърди незаконосъобразност на бездействията на ответниците, доколкото по силата на чл. 43, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 42, ал. 2 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 14, ал. 1 от ЗМВР, те били длъжни да извършват охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България, която в случая не извършвали. Моли ответниците да бъдат осъдени да изпълнят вменените им по закона задължения по извършване на охранителна дейност и бъде спряно движението на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица]. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответниците оспорват жалбата и молят да бъде отхвърлена като неоснователна, доколкото твърдят, че осъществяват охранителната дейност по процесната улица.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата не е обвързана със срок, предвид разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от АПК, според която бездействията на административните органи по изпълненията на задължения, произтичащи пряко от нормативен акт, могат да се обжалват безсрочно, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Безспорно е, че с протокол № 5 от 07.02.2023 г. , утвърден от зам. кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“, е съгласувана въведена забрана за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица], на която живее жалбоподателя, в участъка между [улица]и [улица]. Видно от снимковия материал по делото, както и от показанията на свидетеля Н., дадени в откритото съдебно заседание от 22.05.2024 г. , въпреки забраната, МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона безконтролно минават по улицата, за да се осъществява строеж в УПИ IV-1367.1368, кв. 45, м. „Б.“, р-н „В.“, адм. адр. [улица]. Видно от същите доказателства, това незаконно преминаване на МПС е довело до повреда на уличната инфраструктура и до изключително неудобство за живущите в района. Съгласно разпоредбите на чл. 43, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 42, ал. 2 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 14, ал. 1 от ЗМВР, ответниците са длъжни да извършват охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България, която в случая те извършват. Съдът кредитира горещитираните снимков материал и свидетелски показания, като доказателства за неосъществения контрол от ответниците и ни приема възражението им по писмото им до АССГ от 14.03.2014 г. /л. № 25 от делото/, според което контролът по ЗДВП бил осъществяван периодично. Това възражение не е подкрепено от никакви доказателства по делото, както насрещни доказателства на цитираните снимков материал и свидетелски показания, каквито насрещни доказателства биха могли да бъдат и издадени АУАН и НП. При тези факти съдът приема, че е осъществена хипотезата на чл. 256, ал. 1 и ал. 3 от АПК, според която бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове; с решението си съдът осъжда административния орган да извърши действието, като определя срок за това или отхвърля искането. Това е така, доколкото цитираната норма на АПК има предвид неизпълнение на фактически действия от администрацията, произтичащи пряко от нормативен акт. Такива са процесните действия по осъществяване на охранителната дейност от ответниците по смисъла на чл. 43, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 42, ал. 2 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 14, ал. 1 от ЗМВР. Както се посочи, разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от АПК препраща към правилата за обжалване на индивидуалните административни актове. Следователно, в случая е приложима разпоредбата на чл. 159, т. 4 от АПК, с поред която задължителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата е правният интерес. Съдът приема, че в случая жалбоподателят има правен интерес, доколкото живее в района на неосъществената от ответниците охранителна дейност и понася негативни последици от това.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че жалбата е основателна и на и на основание

чл. 256, ал. 3 от АПК следва да осъди ответниците да изпълнят процесните действия.
На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 10 лв. ДТ.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответниците началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР и директора на СДВР, на основание чл. 256, ал. 3 от АПК, по жалба на Р. Р. Г., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], да изпълнят пряко произтичащите от чл. 43, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 42, ал. 2 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 14, ал. 1 от ЗМВР във вр. с протокол № 5 от 07.02.2023 г. , утвърден от зам. кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“ задължения по охранителна дейност и бъде спряно движението на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица]- незабавно.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на жалбоподателя Р. Р. Г., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 10 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: